

היהתי עסוק בתחוםי – מעקב אחר אגונאה ימית באגי הגלאלפagos – כאשר הגיע מזוק החדשנות. סנטור מינרד נורה בבית הסנת על ידי צופה מטורף שעמד ביציע. הדבר הרס את חופשתי. פעם נוספת היה האומה המומה, ונתישבה מול מקלטי הטליזיה שלא לऋיס של הלואה ארוכה וקדורה.

תגובהו של הקונגרס, לשם שינוי, הייתה מהירה. השימוש בנסק לא יכול היה לבוא בחשבון, מיד לאחר דיון קצר ובעל עצמת מתח גבורה, הוחלט לאסור על כניסה מבריקים לבית הקונגרס. בנוסף לכך החליטו, כי מעתה ואילך יערכו המועמדים למשרות הפדרליות את כל מרכיבות הבהירות שלהם מעל מרקע הטליזיה. נאסר עליהם, בכל מקרה שהוא, לעמוד בפני קהל המונה, למעלה ממאותים וחמשים איש.

זה היה תיקון בחוק שכמעט והרס אותו. בראש סוכניות הפרסום ויחסי הציבור במדינה, וכשליט מופך של רב אמצעי

הזכירות

מה קורה באשר שמים זיקית על גבי بد משובץ?
בכך עוסק סייפור כמייפוליטי זה העוסק, בניגוד לשמו הצמחוני, בפוליטיקה האלקטרונית של העתיד.

תיראמם 27: 27

קטנה, אך יחד ייחד עם זאת הייתה לחיצת ידו חזקה, והיה לו צחוק מההדרה שהיא בו צליל של בנות. הוא לא השתרך כלל למרות שהחיש כל כמות משקה רצינית במשך שלושת רביעי השעה האחרון.

"אל ודאי סיפר לך", אמר עם כניסתו. "הפעם אני מתכוון לזכות. מעולם לא הרגשתי בה בטוח בעצמי. ואל אומר שישכויו טובים".

"מה שהתכווני הוא", אמר אל מבית אליו במובכת מה, "שקלינוט מקרין את אישיותו בצדקה נחרת – כשאתה ניצב מולו פנים אל פנים. הוא מצלה לשכנע ביושרו ובכונתו כל איש אישוה וילד ברחוב. אם נלמד אותו לדבר על נושאים כלילים המעניינים על כל אחד מائיתנו, הוא בהחלט יוכל להצלחה".

"אני מסכים", התערבתי. "אך, למען האמת, כאשר קלינוט מופיע בטוליזיה, הוא נראה ככל פוליטיקאי ביישן ובעל עיניים חמוקמות. ועתה, כשהקונגרס אסר פגישות עם קהלה, אנו באמת בצרה".

פינוי של קלינוט קדרו. "אני פשוט לא מרגיש טבעי מול כל אותן מצלמות", אמר.

הבטתי באלי דיקס והוא הביט בי. שונו נאנחנו. קלינוט התעוזד. "עדין לא הפסנו, חברה", אמר, כשהוא מזוג לנו משקאות. "תמצאו משהו, ואתם יודעים למה? כי בקצת הקשת בענן ישנו ספר רב מד".

במשך הימים שלאחר מכן, חשבתי על מספר אפשרויות, אך לא נראה כי התקרכתי לפתרון הבעיה. קלינוט לא היה לקח היחיד, אך הוא סיפק לנו את מרבית הרוחחים. הייתי מהרוכו בעיה שלו, עד שהתקשתי לחשב על נושאים אחרים. זו יכולה להיות הסיבה לך, שהסכמה לבקר באולם קהלה באיסט סייד, כדי לראות הדגמה של גישה חדשה למשאלים (סקר דעת קהלה) של צרכנים. כאשר נכנסתי, ראיתי את אל דיקס בא מולו עם גבר שחור, גבוה ונאה. לחצנו ידיים בחמימות.

"זהו שם קרסונס", אמר אל.

"אני יודע", אמרתי. "שם ואני חברים ותיקים".

"עbero חמץ עשרה שנה", אמר שם. "אתה עדין מטורף בנוגע לLEFTOT?"

"זה עוזר לי להירגע", עניתי, ושנינו חיכינו לזכר מסעות מדבר מטוריים שערכנו בעברין אחר.

"מה שלום ליליאן? והילדים?"

שם משך בכתפיו. "התגרשנו", אמר. אצבעותיו החלו לרעוד, באופן כמעט בלתי מורגש. היה זה רגע מביך, ועל פתר אותו יפה.

"אני רוצה לספר על השיטה החדשנית של שם", הפר את הדממה. הוא הושיב אותי באחד הכסאות המרכזיים, והידק צמיד קתן על זרועי, ומזהדק לתנוח איזוני.

"שם שילב רעיון חדש בקשין. על זרועך ישום חישונים מיוחדים. הם רגילים ומקשיים להtantגdot העור שלך, ל캡ב באפק, לחץ הדם, כמוות הגוים שבדם, ומורדים לנו אם אתה כעוס, אדייש מאושר, נרגש וכור' וכור'. אינפורמציה זו משודרת אל מאחורי הקלעים, ומעובדת ע"י מחשב".

"תן לי להמשיך מכאן", התפרק שם. "האם הייתה רוצה לראות את אביך?"

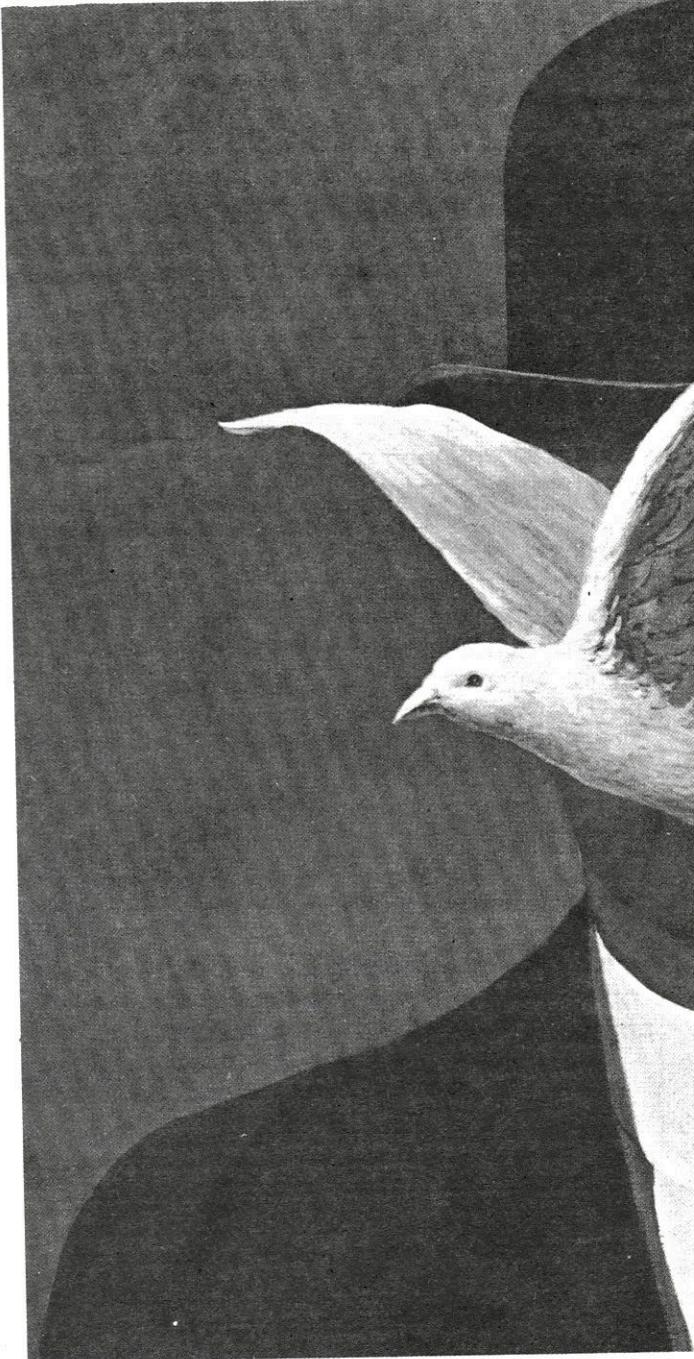
זועעתי. "את אביך?"

"נתחיל", אמר שם. "בתקינות דמות תלת-יממדית של אדם אל מרכזו הבמה. הדבר נעשה ע"י תהליך ביולוגי, ואתה יכול לטועות ולהשוו שזו דמות אמיתייה. בתחילת לא יראה כלל כאבן. אבל אני אומר אף. תלוי בכך, אם אתה חושב שהאנ-

התקשורת, הצלחתו בלבד את קלינוט ספרirk כל Koh Sheli. מוצאו של קלינוט היה מאוקלהומה, בעל בראשו נפט לאין ספור, ולפי השמועות, היה 'שווה' כמה מאות מיליון. חיבבתו את קלינוט. לא היה אינטלקטואל, ובינלאומית הייתה הקווים הדקים של פוליטיקה פינימית וbijou. ופרס גדול היה מוגבלת. אך הוא ידע כיצד להרבות Dolars. ופרס גדול היה צפוי לי, אילו הצלחתו להציג עבورو את כס הנשיונות, מרשאה אליה הציג את מעמדותו באופן קבוע, וועל מערכות הבחרות שלו הוציא מיד פעם הון קטן.

מיד לאחר שוחרת ניו-יורק, טלפנתי לקלינוט ואמרתי כי חשוב שנפגש עוד באותו ערב. הוא חש בדחיפות שבקהל, והסכים. הגיעו לפגישה עם אל דיקס, איש אמוני והמיופה כוח הכללי שלו בענייני עסקים.

קלינוט ספר היה מארח לבבי; קטן קומה, עגלגלה, בעל כרס

ומבטו יציב וישיר. רעינותו בתחילת הינו מעודפלים, חסרי צורה מוגבשת, ורק רמז של משחו קונקרטי מתחת כל נקודה שהעללה. הוא תפרק את הפשעה ברוחבות, עוני, שחריות בצמראת, חוסר בבודם למוגדים, מהיריה המהיה הגבויים, בעלי ברית בלתי נאמנים, והמידניות פושטת הרגל של המנהל הנוכחי.

אך אחר כך החל להתחמס. העורתו היו יותר לעניין, והוא החל לתקוף קבוצות מייעוט בנקבו בשמן. קולו הפך מלא התלהבות, והקהל השתלהב והתרגש. הבטתי בклиינט ספר האמיית היושב לצדי, והוא זה מדhim לראות כיצד חיקה את הדמות שלל הבימה. הקהל הפך את נחיריו של הדבר למעט קרימ שועל הבימה. הקהל מילא את נחיריו של הדבר בטלוי, בעוד, וклиינט אף הוא הצר את נחיריו. בדרך קלשוי, בלא ניתנת לקליטה, התאים את שריריו פניו לאלה של קלינט ספיד המדומה. הוא החל למלמל בשקט, יחד עם הדבר. המילים והמשפטים מקבילים לאלה שהתקבלו באמצעות הקהל.

לאחר מכן, היה במצב רוח מרומם.
“ראית את זה?”, חזר ואמר. הוא היה נרגש מכדי לשבת בשקט.
“אל תשכח”, הזהרתי אותו. “מחיאות כפיים הסוערות לא נועדו לך, הם מחאו כף לעצם.”

“אני מתכוון לתת להם מה שהם רוצים”, אמר ספר. “אל תהיה טיפשי”, אמרתי. “ישנו קהל אחר. עליך להיות משחו יותר מהדמות אותה דאיינו על הבימה העבר.”
שם לא אמר דבר, אך עתה פתח את פיו, “זה היה מחייב”, אמר. “היהתי ספקן באשר לעיסקה זו כאשר החלה, ואז עוד לא ידעתיכם כלום. אני רוצה לצאת מזה.”
“החמצת את הנוקדה”, אמר קלינט. “אני קנא. אמלא את בקשותיהם של כולם.”
“אם”, אמרתי. “אל תהיה פוזי, זוכתך לצאת מהעסק לאחד שישח חדשניים. אבל תיכנוני עוד מבחן אחד, שאני השוב שתהנה לצפות בו. אני רוצה שהנואם הבא שלנו יהיה בפני קהל של כושים.”

תחילה היו חסרי מנוח, עד שנדמה היה, כי קלינט ספר עולה על הבמה. הופעתו הchallenge משתנה בדריכים כמעט לא מרגע שות, אך משוננות. הנחויריים התרחבו, העור הפך לכאה יותר, השיער מקורז יותר. בקשה להבות נישאה מעל שפתיו ליחס שווה קיבצי יותר. בקשר החדשנות הידים רחבות יותר, והDİBOR מצד החוק, לדיוור, ללימודים ולעבודה. קלינט ספר שיבש לצידי החל להידמות יותר וייתר לדמות המחדשנית של הבמה, ומילמייח איתה. סוף הנואם התקבל בתשואות נלהבות, סוערות, שהקיפוו אותו ממקומות מושבונו.

לאחר מכן, שאל סם את קלינט כיצד קיבל את התנהוגותו של הקהל. “איך אתה מרגיש לגבי הנואם של היום בהשוואה לה שלפניו?”

“אני מסכים לכל מה שהאיש על הבמה אמר”, אמר קלינט. “זה לא הבין.” אין אתה יכול לעשות זאת? מידה מסוימת של חמוקמינות אפשר להבין, אבל ניגודים מוחלטים, אין להן משמעות. אם אחת הקבוצות תשמע מה שאתה אומר

לאחרת, היא תפרק אותך לגזרים”.
“זה לא יקרה”, אמר קלינט. “אני ווקק לאיש שעלה הבמה. אני יכול להרגיש מה אנשים רוצים לשות. הייתה רוצה לעלות על הבמה בעצמי, בפעם הבאה, בנסיבות קהן מרכיב שיציג את כולם.”

“עדין לא”, אמרתי. “ሞקדם מדי.”
“זה לא מוצא חן בעיני”, אמר סם. “מדובר לא התכוונתי ליצור זיקית אנוונית. אני עומד לנצל את זכותי לחסל את העסק.”

דומה לוזה של אביך או לא, יתחיל האף להשתנות עד שיראה בדיקוק כאמור אביך. אחר כך נverbו לעיניים, וכך הלאה.”
“בונא נסחה”, אמרתי.

האף לבש צורה במהירות מפתיעה. ואחר כך העיניים, הסנטרה, האזניים וצורת השיער. אח”כ עברתי לזרועות, לתנוחה, לגובה ולמבנה הגוף. תוך דקota ניצב מול אביך, מביט לעברי מן הבמה, גדול ומפחיד כפי שהיא בחיים.

“לא יאומן!” גרוני נשתק, ולבו הלם בקרבי.
“פיתחת שיטה זו”, אישר סם. “זהתכוונתי למוכר אותה למשדרים לאיתור קרובים ברחבי המדינה. זה נראה לי רעיון טוב בהרבה מצור של אומן שנעשה מתוך תאור מילול”.
“ואחר כך”, המשיך אל. “הוא חשב על כך, שזו דרך טובה לקבוע עמו של קהן לגבי בושם מסוימים או מוציא מזון. מחשב אוגר את כל האפשרויות, בהתאם לתשובות מרבית הקהן, מקבל המוצר את הצורה הרצויה ביתור.”
“זה רעיון גדול”, אמרתי. היתי עדין מזועע מהדמות שעל הבמה, שנראית בדיקוק כמו אביך. “חבל שאין לה קול.”

“אבל יש לו”, ענה סם.
“ניקח את אביך צעד אחד האלה”. הופתעתה כאשר הדמות הchallenge מדברת על מג האויר, בקהל גובה וצוחני. אח”כ החל הקול להפוך עמוק יותר, בהתאם לתשובות שלי. הקול ירד באוקטבה. אח”כ פיתח צrizות מה, מבטאי ניו-אנגלנדי וההלים שלו היה מושלם. שוחרר דמותו וקלו של אבי היו מפחדים.

“זה מעשה כשבים”, אמרתי לסתם, וקומו גבהה בעניין. אל דיקס חיק מאוזן לאוזן כאשר כולם לחצנו ידיים. היבטי בו לרגע, ואז צץ הקשר במוחי.
“זה זהה”, אמרתי. “מצאנו את המפתח לביפויו של קלינט ספר כאן. באולם זה.”

אל הבית כי, איינו מבין.
“איןך רואה”, אמרתי, תופס בזרועו בפראות שמתוך התלהבות. “על ידי שימוש בקהל המהווה מודגם מייצג, אנו יכולים להסריט מפגשים אלה, לחזור ולערוך אותם לטוליזיה.”
אל תפס את הרעיון מייד.

“זה מטורף”, אמר. “אך זה יכול להצליח.”
“רק רגע”, אמר סם. “אני רוצה לדעת מה קורה”. סיפרתי לו את האמת, אך לא את כללה. לא חשבתי שהדבר הכרחי עדיין. סם לא התלהב, “לא על זה חשבתי”, אמר. “ציתתי למוכר מוצרים, לא אנשיים”. “נסזה זאת”, אמרתי. “תן לי אופציה של שישחה חדשניים. בסוף תקופה זו תוכל להטיל ווטו על כל הפרוייקט אם לא נמצא חן בעיניך. ואשלם לך היבט, סכם גדול מזה שבכל חלמת עליו.”

“תן לי זמן לחשב על כך”, אמר סם.
יצחתי עם אל, ותוך כדי הchallenge דעתות ורעיון, גברה התרגשותנו. לאחר פרק זמן, חזרתי לאולם. סם עדיין ישב שם, אולם על הבמה עמדה ליליאן,יפה מתמיד כפי שזכרתי אותה. לעורה החום היה ברק משלו. יצחתי בחופזה, חיכיתי מספר דקות, ואח”כ קראתי דבר מה בקהל לפני שוכנסתי.ليلיאן נעלה מן הבמה, הגם שבעצם מעולם לא הייתה עליה. מכיוון שפגשתי בה מספר פעמים, ידעתי כי הייתה לבנה. “אני עדיין מסופק”, אמר סם. “אך כיוון שיש לי זכות לבטל את ההסכם לאחר שישה חזושים, אסתכן הפעם.”
להצנו ידיים.
הקהל החי שלו כלל מאותים צופים שנבחרו בזיהירות מתחם מעמד הפרברים הבינוי. עדיין אני יכול לראות את קלינט ספר המודומה על הבמה. קולו שפע ביטחון עצמי, היה חזק

יוטר מכפי שציפיתי.
ואו, לפחות, אבדה לי השליטה. בדיק לפני שהנואם היה אמר
להתחילה, נתקפתني בחילה בשל המתה, ונאלצתי לעזוב את
האולם. ביזבוזי עשר דקות כאבות, מקייא. כאשר חזרתי, היה
האויר מלא הלים, והדמויות של קליניט ספריר המדומה עמדו על
הבמה דומותת.

אחוותי בזועו של אל דיקס.
"מה קורה?"

"זה קליניט ספריר האמייתי שם למעלה. הטיפש האדור רץ
וטיפס על הבמה. הוא רצה להוכיח כי תפס את הרגשות
האמיתיים של האומה כולה. אבל כאשר הגיע לבמה, הוא
פשוט קפא, כאילו כל רומי הנגד של רגשות חלוקים קדרעו
אותו לגזרים, מבפנים".

"תורידו אותו מעל הבמה", אמרתי. "תורידו אותו מיד!"
הורדנו אותו, אך כבר היה מאורר מדי. קליניט עבר התמוטטות
עצבים שחרסה את כל המעצורים שבו.

היה ברור, כי נאלץ לאשפז אותו, ואולי יctrיך לעבור טיפול
ممושך. שעה שניישא החוצה, אל האמבולנס המכחכה, דאית
כיס הוא אחד מנושאי האלונקה. כאשר חזר עצרתי אותו,
"אני מנייח שניצחת לבסוף", אמרתי.

"לא ניצחתי ולא הרוחתי כלום", אמר. "מעולם לא שנأتي
את קליניט באופן אישי. הגם שהיה ברור כי אין מתאים לשום
משרה, ודאי שלא למשרת הנשיא. אבל אתה, איש הلتאות,
היה עלייך לצפות מה עול להתרחש".

"לצפות? לחוץ? מה?"

"לחוץות", אמר סם באטיות. "מה קורה כאשר אתה מניח
זיקית על אריג משובץ". :::

"העסק הפך לגודל מדי למיריבות קטנות. אשלם לך הון באמ
תישאר אתנו; אך אם תעוזב, אני לא אכפה. אתה אדם פיקח,
אך אני יכול לנקוט מוחות חריפים לא פחות כדי להמשיך
בעסק, וזאת אכן עשו".
תפגע בכוחות הפטוניים שלי, וב��כם שבינו", אמר סם.

zechkti. "קדימה! ובעוד חמץ עשרה שנה אליה חייב לשלם
לך מה שהיא משלם ממש מAMIL, וזה רק במרקחה ותזכה במשפט.
האם יש לך הזמן והכיסף להילחם בערכי הדין שלו?"
הוא שתק. "אל תהיה טיפש סם", אמרתי. "אני רוצה לעשות
זאת. אבל אם תזכיר אותה, זה מה שאעשה. לזכור הימים
הטובים ההם, אל תזכיר אותה ליקוט בצדדים קשים".

"הימים הטובים ההם", אמר בבחן ויצא מן האולם.
"מה הוא עומד לעשות?" שאל אל דיקס.
כלום. אבל אני בוטח בו עוד. אני רוצה שמתכונת אחר יהליף
אותו מיד. אני רוצה שככל תנועה שייעשה בפגיעה הבהה שלנו."

"איזה מן פגישה תהיה זו?" שאל קליניט ספריר.
נערכן עוד מיבחן אחד בהשתתפות מעתיכים איש שייצגו את
כל בעלי זכות הבחירה. ואו נוכל לראות כיצד פועלות השיטות
שלנו!"
היה ברור כי לא נוכל לסמן עוד על עזותו של סם. הוא הופיע
במשרד לעיתונים ורשות, וכאשר עשה זאת, הסתפק בהשי
מעת הערות עוקצניות על זואולוגים חובבים העורכים ניסויים
בمدגמים אנושיים. אבל הוא בא לפגישה החשובה. הפעם היה
הקהל שונה לחולין מאשר בפעם הקודמת. הוא נבחר
בקפנדות על פירמת ההכנסה, גיל, צבע ודת. קליניט ספריר רעד